

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko M. S.ł, S. G., T. K. i J. K.

o stwierdzenie nieważności umowy przekazania gospodarstwa rolnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 1 grudnia 2017 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1) oddala zażalenie,

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej M. S. kwotę 2.700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 czerwca 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powoda na wyrok tego Sądu z dnia 9 lutego 2017 r. z uwagi na jej wniesienie z naruszeniem art. 87¹ k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powód domagając się jego uchylenia zarzucił naruszenie art. 327 § 2 w zw. z art. 5 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana M. S. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że wynikający z art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko - radcowski w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny. Wyklucza on możliwość sporządzenia skargi kasacyjnej przez stronę postępowania, a niespektowanie go powoduje jej niedopuszczalność. Wada skargi kasacyjnej, polegająca na jej wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością odrzucenia skargi, bez możliwości jej sanowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2017 r., IV CZ 33/17, nie publ. i z dnia 14 kwietnia 2015 r., II CSK 564/14, nie publ.).

Skarżący nie kwestionuje, że wniósł skargę kasacyjną dotkniętą nieusuwalnym brakiem, a swoją argumentację koncentruje na braku wymaganych pouczeń, które pozwalałyby mu wnieść skargę przez podmiot posiadający zdolność postulacyjną. Wbrew stanowisku skarżącego, dla stwierdzonej wady skargi nie ma żadnego znaczenia, czy powinien być pouczony o terminie i sposobie wniesienia skargi, a po jej odrzuceniu o możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu do jej złożenia. Ewentualna wadliwość pouczenia mogłaby być doniosła w postępowaniu o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, a nie ma wpływu na prawidłowość rozstrzygnięcia o jej odrzuceniu.

Ubocznie zauważenia wymaga, że sąd drugiej instancji nie ma obowiązku udzielania wskazówek o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej, przy doręczeniu na wniosek odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem stronie, która pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie była obecna przy ogłaszaniu wyroku, chyba że jest pozbawiona wolności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2000 r., II UZ 157/99, OSNP 2001, nr 19, poz. 605). Powód – mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy w dniu 9 lutego 2017 r. –

nie był obecny przy ogłoszeniu wyroku, a zatem Sąd Apelacyjny nie miał obowiązku udzielania mu wskazówek o sposobie, terminie wniesienia skargi kasacyjnej oraz o obowiązkowym zastępstwie przez adwokata lub radcę prawnego (art. 327 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). Natomiast brak wymaganego pouczenia przy doręczeniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej (art. 357 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.) jest uchybieniem pozostającym bez wpływu na realizację praw powoda, skoro skorzystał on z możliwości wniesienia zażalenia zachowując wymogi formalne pozwalające na jego merytoryczne rozpoznanie.

Nie wskazanie przez Sąd Apelacyjny art. 398⁶ § 2 k.p.c. jako podstawy odrzucenia skargi kasacyjnej nie uniemożliwia dokonania kontroli zaskarżonego postanowienia, skoro z jego uzasadnienia jednoznacznie wynika co legło u podstaw tego rozstrzygnięcia, tj. nie zachowanie przez powoda wymogów, o których mowa w art. 87¹ § 1 k.p.c., które nie mogły zostać usunięte w trybie art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. (Dz. U. z 2015, poz. 1804 ze zm.).

aj

r.g.